

Feltárás

Csak a szerves anyagoktól gyulladok be. A fehérvérsejtszámom 5. A Doktor Úr azt mondta, ez még benne van a pakliban. Krónikus fájdalommal nem élek. Néha szúr. A Doktor Úr szerint ez a szúrás okozza a problémát. MR. Mutatók az agyi ereim. Imponálnak a Doktor Úrnak. Ilyen szép agyi ereket életének ötvenhat éve alatt nem látott. Nyaki nyirokcsomók nem duzzadtak. Nedvesek, puhák. Ahogy lennie kell. Mirigyek teljes mértékben mirigyszerűek. A mellek peckesek. Kicsik, hegyesek. Közepesen táplált, kellemes tapintású páciens vagyok. Has puha, betapintható. Köldök szép. Nem dudorodik. Szeméremszőrzet típusa szerint afro. A Doktor Úr szerint leborotválhattam volna. Szerintem is. Jobban szeretem szőrösen. A szőr védi a bőrt. A Doktor Úr csupaszon szereti inkább. Csupaszon minden átláthatóbb. Az ajkak jók. A combok a helyükön vannak. A lábfej szép. Szébb, mint az agyi erek. Lábkörmökön piros lakk, csak a Doktor Úr tiszteletére. A Doktor Úr örömet megbaszna, mondja is: – az állapota kielégítő – nem szeretném, ha a doktor Úr megbaszna, mondom is: – Köszönöm szépen. Van gyulladás? – A Doktor Úr feltáró műtétet végezne leginkább, de az túl invazív. A szeméremtesttől a nyakig metszene fel. Átvágná a bőr-, zsír- és izomszövetet. Ne aggódjak, a Doktor Úrnak olyan biztos a keze, mint ahogy itt áll. Kiemelné a szerveket, nem teljesen, hogy megnézzé, melyik gyulladt. Onnan látszik, hogy egy szerv gyulladt, hogy nem olyan, mint a többi szerv, amit a Doktor Úr látott. Szervezetlen. A Doktor Úr költő is lehetett volna. Ha megtalálja a gyulladást, akkor kivágja a szervből. Óvatosan fogja csinálni, nehogy a szervet is kivágja a gyulladással együtt. Egy vesével lehet élni. Lehet. A Doktor Úr szerint emberek élnek fél májjal, egy tüdővel, fél szívvel, egy agyféltekével. Jók az esélyeim. Vannak műszervek is. A Doktor Úrnak például műszíve van. A szekrényben. Megmutatja. Szép. Olyan, mint egy rendes szív. A Doktor Úr szerint reméljük a legjobbkat, fel kell tárnia. Nem fogok érezni semmit, el leszek altatva. Fürödjek meg, borotváljam le a szemérem-

szőrzetet. Nem azért, mert a Doktor Úrnak úgy tetszik jobban, ne nézzek így, hanem mert úgy tisztább leszek. A szőrbe beleragadhat minden, ami nem jó. Feküdjek föl az asztalra, igen, vakít a fény, de bírjam ki, hunyorítsak, vagy csukjam be a szemem. Ne aggódjak, csak megtapogat, addig meséljek valami szépet vagy vicceset. Tegnap brassói aprópecsenyét főztem. Túlsóztam. Vágtam mellé paradicsomot. Finom volt? Finom volt. Honnan tudod, hogy Pinocchio maszturbált? Honnan? Kigyulladt. Meséljek még, csak megjelöli a területet. Lehet, hogy elmegyek nyaralni. Az szép. Hova? A tengerre. Az szép. Meg is vagyunk. Itt a maszk. Számolhat. Tíz, kilenc, nyolc, hé.

Szűcs Géza Tanár Úr fekvése

Szűcs Géza Tanár Urat arra szeretném kérni, hogy kérem szépen, feküdjön rám. Lehet ruhában is. Én csak ki szeretném próbálni, hogy a Szűcs Géza Tanár Úr mennyit nyom fekvé. Kérem, próbáljon meg teljesen lefedni. Először vegye le a szemüveget. Az orrát érintse az orromhoz, a száját a számhoz, a mellét a mellemhez, a hasát a hasamhoz, a péniszét a vaginámhoz, a lábát a lábamhoz, a lábujjával pipiskedjen a lábujjaimra. A Szűcs Géza Tanár Úr nagyon jól csinálja. Ritka az olyan, akinek elsőre sikerül. Tanult ember, biztos azért. Ne mocorogjon, nem mocorog, jó így. Ha a Szűcs Géza Tanár Úrral kéne közösülnöm, nem fogunk, nincs baj, csak feküdjön nyugodtan, biztos az is jó lenne. Ugyanezt kéne csinálni, csak én terpeszbe raknám a lábam, hogy a maga lába beférjen közéjük, a péniszét meg a vaginámban kéne tartania. Csak elméletben: lassan kell, hogy benyomja, tudom, hogy az nem annyira könnyű, de ki kell várni, hogy kitáguljak meg hogy benedvesedjek. Tudom, hogy maga ezt biztos tudja, én megbízok magában. Csak azért mondom, hogy átismételjük. A Tanár Úr már legalább ötször csinált ilyen, de minden alkalom más, mint én. Szűkebb a vaginám. Nem sokkal, de nem árt az óvatosság. Amikor a Tanár Úrnak sikerült beóvakodnia, akkor nyugodtan megpihenhet. Tenyerelhet, könyökölhet. Amikor úgy érzi, elhelyezkedett, elkezdhet mozogni. Magára bízom. Lehet ki-be. De lehet egy kicsit oldalra is. Ahogy bír mozogni, úgy mozoghat. Ha eléggé kitágultam, mindegy. Én tudok várni. Ha nem tágultam ki eléggé, akkor várjon maga! A Szűcs Géza Ta-

nár Úr nagyon jól tud várni. Nagyon jó. Most mozoghat. Erősebben is csinálhatja. Így. Ne durván, tudom, hogy maga nem durva, csak vigyázzon. Ráraghatja az egyik kezét a mellemre, a másikat ne, azzal támassza magát. Közben ne álljon le a mozgással. Nem baj, ha leáll, majd belejön. Én is lehetnék felül, de nem akarok. Benyomhatja magát teljesen, hogy megpihenjen. Csak ne húzza ki, még nem végeztünk. Én is megfoghatom magát. Megfogom a fenekét. Nem irányítom, ne féljen, csak fogom, hogy jó legyen. Nem nekem, magának. Meg is csókolhat. Jó, akkor ne. Használhatja a nyálát. Leköphet. Lehet, hogy beletalálna a köldökömbébe. Beletalál. Ha ezt meguntá, jöjjön ki belőlem. Kutyázzunk. Én négykézláb állok. Most nem kell, hogy támaszkodjon. Jöjjön vissza. Nyomja be. Ne abba a lukba. Alatta. Nem annyival alatta. Jó. A Szűcs Géza Tanár Úr erre született. Mintha mindig ezt csinálta volna. Most lehetne durvább. Lehet, hogy telepumpál majd levegővel. Ha kijön a levegő, nevethet, de inkább ne. Majd utána nevet. Az után, igen. Ilyen pózban nem élvezhet a számba. Tudom, hogy maga nagyon gyors, de én nem. Mire megfordulnék, a hátamra feküdnék, addigra késő lenne. Mostantól teljesen magára bízom magam.

Kezdő pozíció

Emelkedjünk most el a gerinctől. Csípő ki, vállak be. Ha érezzük, hogy lazul a mélyizomzat, képzeljük el a következőt: két hete nem aludtunk, ebbe belehalnánk, ha nem képzelnénk. A két hét álmatlanság közben nem eszünk, nem iszunk. Folyamatosan üritünk. Érezzük, hogy a gyűrűsizmok meglazulnak. Távoznak a belsőségek. A széklet, a gyomortartalom folyamatos sugárban ömlik ki. Aztán jönnek a zsigerek. Váll lazít. A máj, epe, hasnyálmirigy a száj felé indul. Akadályt jelenthet a nyelőcső szűkülete. Lazítsuk meg nyelőcsövünket. Kezdjük az epével. Az epe kitágítja a nyelőcsövet annyira, hogy beférjen a máj. A fogakat lassan, nem erőltetve, húzzuk vissza az állkapocsba. Belégzés. Kilégzés. Kint van a máj. Most figyelmenket az altestünkre koncentráljuk. A vakbelet emeljük vissza a vastagbélbe. A végbélen kezdjük el kiengedni, nem nehéz, a vastagbelet. Tartuk lazán az izmokat. Ha görcsölünk, álljunk meg egy pillanatra. Kilégzés. A belégzésnél nyomjunk egyet az alhason. Ha megindul a vastagbél, az majd húzza magával a többi. Megfigyelhetjük: közéről nyúlunk. Ha

sikeresen kiürítettük a szerveket, jöhetnek a csontok. Érezzük, ahogy a láb és kéz ujjbegyei megnyílnak. Az ujjpercek, egyre tágitva a lukat, kiesnek a földre. Figyeljük meg a koppanásukat. Belégzés. Kezdjük el érezni, hogy a lábszár csontjai lecsúsznak a kicsontozott lábfejbe. A nagylábujjon keresztül dobjuk ki magunkból a sípcsontot, a szárkapocscsontot és a combcsontot. Az alkar és a felkar csontjait a kéz nagyujján keresztül ugyanígy engedjük ki. Ha fáradtak vagyunk, pihenjünk meg egy kicsit. Belégzés. Kilégzés. Ha a végtagjaink már csonttalanok, jöhet a törzs. A törzs kicsontozását csak haladóknak ajánljuk. A bordákat nyissuk minél szélesebbre a mellkas felé. Hagyjuk, hogy a mellcsont a mellek között a felszínre törjön. Nyomjunk egyet. Figyeljük meg, hogy koppan a mellcsont a földön. Emlékezzünk vissza az ujjpercek koppanására. Hasonlítsuk össze, mit észleltünk akkor, mit észlelünk most. A bordákat összezárjuk. Ha nehezen megy, képzeljünk el egy imádkozó kezet. Figyeljük meg, hogy miközben a bordák összezárulnak, a gerinc a hát felé mozdul. Óvatosan folytassuk. A vállat és a lapockát húzzuk előre. Hagyjuk, hogy a gerinc átszakítsa a bőrt. Lélegezzünk mélyeket, koncentráljunk a hátunkra. Érezzük, hogy a gerinc magával húzza a lapockákat és a kulcscsontot. Most jönnek a bordák. Emelkedjünk el a gerinctől, hogy a bordák elváljanak tőlünk. Figyeljük meg, a gerincoszlop hogy rántja magával a koponyát. Ne ellenkezzünk. Engedjük, hogy a koponya természetes úton távozzon belőlünk. A fejünket, arccal befelé, kezdjük el betekerni. Engedjük, hogy a fej maga köré csavarja a vállakat, a karokat, a törzset, az altestet, a lábakat. Hajtsuk magunkat ketté. Maradjunk így egy kicsit. Belégzés. Kilégzés. Még ketté. Addig folytassuk, míg el nem férünk egy tenyérnyi helyen. Ha megtaláltuk a stabil pozíciót, adjuk át magunkat a talajnak. Ha ez megtörtént. Elkezdhetünk visszajönni.